

A társalgási stílus

A stílus a nyelvi kifejezés módja, az a sajátos mód, ahogyan közölnivalónkat (gondolatainkat, érzéseinket stb.) különböző szóbeli vagy írásbeli műfajokban a megfelelően kiválasztott és elrendezett nyelvi elemek segítségével kifejezzük.

A társalgási stílus a beszédbeli érintkezés nyelvhasználata. Legfontosabb jellemzői a közvetlenség, a természetesség, a gyakran hétköznapi kifejezőmód és mondatfűzés. Szókincse ezért rendkívül sokrétű: csoportnyelvi, tájnyelvi, zsargon-, argó-, idegen szavak stb. egyaránt megtalálhatók benne. Kedveli a tréfás, gúnyos, sőt durva, vulgáris szavakat, másfelől a becézés, kedveskedés, udvariaskodás nyelvi kifejezőit, továbbá a nagyításokat, túlzásokat.

Szereti az egyszerű, könnyen érthető, rövid mondatokat. Fő jellegzetességei: a rövid, gyakran csak egy szóból álló nem teljes vagy hiányos mondatok, továbbá a közbevetések, félbeszakítások stb. használata. Ezeket legtöbbször a párbeszédes helyzet teszi érthetővé.

— A társalgási stílus:

- A mindennapi életben használjuk a közvetlen társas érintkezésben.
- A legszabadabb stílusréteg (a beszélő mindig szabadon választja meg a közlés eszközeit).
- De bizonyos elemek beszűkítik a közlés lehetőségeit (hagyomány, illem).
- E stílusban mutatkozik meg leginkább a beszélő személyisége.
- Jellemző a nyelvi elemek változatos használata.
- Gazdag szókincs.
- Változatos mondatfajták.
- Gyakori a hiányos és a tagolatlan mondat, közbevetések, félbeszakított mondatok
- Több stílusszint különböztethető meg: szellemes, művelt beszélgetés; szürke, igénytelen párbeszéd; durva, bántó szóhasználatú érintkezés.

— A kommunikációs funkciók változatossága jellemzi.

— Gyakori a tagolatlan mondatforma, hiányos mondatok, mellérendelő mondatok. Változatos modalitású mondatok.

— Szövegformálás: lazább, kevésbé következetes, átgondolt. Nem kötött a szövegkohézió: nem átgondolt a tagolás, elkalandozás a témától, témaváltás.

— Kifejtetlenség.

— Szókincs: változatos, gyakori a módosítószó, az indulatszó, a kötőszó, a funkció nélküli töltelék szó.

— Kiemelten fontos a nem nyelvi jelek használata.

— Hangneme: közvetlen, természetes, gunyoros, tréfás, sőt durva.

— A művelt társalgás jellemzői: változatos szókincs, a kifejezés szellemessége, kevés divatszó, töltelék szavak kerülése, változatos modalitású mondatok alkalmazása.